

זאב וולף יציב ז"ל

זאב יציב היה ידוע לכל מכיריו ומוקיריו בכינוי ווה (vova).
נולד 4.7.1922 נפטר 23.7.1994

נולד בחבל בסרביה שהינו בגבול רוסיה ורומניה ולכן דיבר בשתי שפות אלו.
הוריו עם שני ילדיהם - זאב הבכור ויהודה הצעיר עלו ארצה בשנת 1934 והתיישבו בראשון לציון ואחרי כשנתיים שלוש עברו לגור בתל אביב ברחוב הרצל 63.
אביו הקים בדירה בית מלאכה לציפוי הגאים של אוטו בצלולויד ועסק במלאכה זאת עד אחרית ימיו.
בנו יהודה המשיך בעסק זה אך בכתובת אחרת.
זאב גמר גימנסיה ולימודי הנדסה והיה למהנדס בנין.
ביחד עם ידידו משה שמיר הקימו משרד משותף אשר, בין היתר, תיכנן והקים את מפעל הסוכר בקרית גת.
מהנדס שמיר עבר לתעשייה וזאב המשיך בהנדסה.
בשנת 1948 התחתן עם אסתר לבית מודגנשטרן - בת לחלוצי ההתיישבות בהרצליה ונולדו להם שני בנים - עמי ודני ששניהם בוגרי הטכניון בהנדסה.
בשנת 1970 עמד זאב בבחינת השמאות ונרשם בספר שמאי המקרקעין.
עסק בשמאות מקרקעין עד יום מותו וכיום ממשיך עמי בנו במשרד.
בנוסף לעיסוקו בשמאות מקרקעין המשיך גם בהנדסת בנין ובנה בנינים רבים בתל אביב ובעיקר בהרצליה אשר מהווים כיום אנדרטאות כבוד לפעלו בעיר בה נקבר.
היה איש רעים להתרועע, איש משפחה חם ואוהב לאשתו, ילדיו ונכדיו.
היה אספן מושבע של בולים, מטבעות תמונות מקוריות וביחוד חפצי נוי או חפצי נוסטלגיה אשר מונחים בכל מקום במשרדו כגון אנכי בניה, פלסים, "מנצ'לך" ועוד חלקי בניה וכן מנורות מאור עתיקות, קנקני שתיה, לוטרות ועוד דברים עתיקים.
היה גם שחקן שחמט וברידג' מושבע.
אהב את האדם ולכן הצטרף לארגונים אשר תפקידם לעזור לקהילה, בין היתר הגיע לנשיאות סניף תל אביב של מועדון ה"ליונס" וכן היה חבר במסדר הבונים החפשיים ומטעם מועדון הליונס פיקח בהתנדבות על הקמת בית אקיי"ם.
הירבה להיות איש חברה נעים שיחות ורב בדיחות וכן הירבה לארח בדירתו הצנועה בשדרות חן וכמובן תמיד עם רעייתו המסורה. היו לו מכרים, ידידים, חברים ומוקרים בכל שכבות העם.
הכרתיו לראשונה בערך לפני כ-40 שנה וזכורה לי במיוחד הפעם בה עזר לי במאד - פגשתיו ברחוב והבאתי לידיעתו כי קיבלתי את תעודת הרישום בספר שמאי המקרקעין והוא בשמחה הציע לי מיד לקבל חדר במשרדו עם הציוד וכולל שרותי טלפון ומזכירה - כתבנית וכך ממשרדו התחלתי את עבודתי במקצוע זה.
עזבתי את משרדו רק כאשר הרחבתי משרדי לקבלת סטודנטים.
בשנים האחרונות נפלו עליו פגעים רבים - התקף לב, שטף דם במוח ויד ימין שנפגעה בתאונת דרכים ומכולם יצא על מנת להמשיך בעבודתו. עד אשר הוכרע ע"י שטף דם נוסף במוח.
וזה חסר לי מאד כשם שהוא חסר להרבה חברים ומוקירים וביחוד לבניו ונכדיו.

יהי זכרו ברוך
יצחק שלו